

[Landbrugsministeren.]

5 pct.s margin, som loven forudsatte, ja, det er endog sådan, at af 34 noteringsansættelser, der har fundet sted i det førnævnte tidsrum, har de 19 ligget under basisprisen og kun 15 over.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kom forleden — antagelig mod sin vilje — til at bekræfte, at stigningen i kødpriserne har været mindre end de 5 pct., loven giver os at løbe på. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at forbrugerne for et år havde betalt 3—4 mill. kr. for meget for kød. Men da vi her i Danmark i et år spiser kød for ca. 250 mill. kr., betyder det ikke engang 2 pct.s stigning i kødprisen, i sin helhed altså en yderligere bekræftelse af, at vi har holdt os indenfor den 5 pct.s margin, som loven forudsætter.

Jeg synes altså, der i de oplysninger, jeg her har givet, ikke er baggrund for nævneværdig kritik af administrationen af kødordningen og endnu mindre for at bruge så stærke ord som brud på indgåede aftaler.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg vil ikke benytte denne lejlighed til at gå ind på de mere polemiske bemærkninger, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde overfor mig i sin ordførelse forleden. Det ærede medlem satte åbenbart ikke pris på det billedsprog, som jeg i en tale havde anvendt for at betegne socialdemokratiets oppositionelle stilling. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg til gengæld heller ikke fandt noget særlig behageligt i det blomstersprog, han betjente sig af. Selvfølgelig, at det drejede sig om en buket forglemmigejer. Hvis jeg må sige det uden at blive misforstået, tror jeg, han har forvekslet dem med den plante, som i folkesmunden kaldes „svigermoders onde tunge“.

Iøvrigt er det jo under en fri forfatning oppositionens ret, ja, egentlig dens opgave at udøve kritik af regeringen. I den stilling, vort lands parlamentariske liv befinder sig i, har oppositionen naturligvis stadig denne opgave, men da vi, som partistillingen er, er henvist til at forhandle os tilrette og at samarbejde længst muligt om løsningen af problemerne, er det vel det rigtigste af mig ikke at gengælde ondt med værre.

Måske jeg dog, før jeg går ind på de spørgsmål, der er rejst om boligpolitikken, lige må have lov til at anholde blot en af fejlene i det ærede medlem hr. H. C. Hansens memoirer.

Det ærede medlem synes ganske at have forglemt sin og sit partis betydelige del af ansvaret for den hårde kronenedskæring i

september 1949. De prisstigninger, den gav anledning til, har de, som modsatte sig devalueringen, lov til at fratægge sig ansvaret for. Og derfor havde mit parti moralsk og politisk ret til i den forrige regerings tid at pege på den prisstigning, som fandt sted under ministeriet Hedtoft.

Ja, jeg indrømmer, at det konservative folkeparti under sin valgkampagne gik mod prisstigningerne — og ved dannelsen af den nuværende regering fandt vi i partiet venstre en arbejdsfælle, som ville det samme. Derfor kunne regeringen i februar foreslå både avancebegrænsninger og nedsættelse af hjemmemarkedspriserne på vigtige fødevarer og en afkortning af de pristalsreguleredes indkomststigning, således at en stabilisering af priser og dermed af pengenes købekraft hurtigt kunne opnås. Det ærede medlems parti var ikke alene om at gå imod disse forslag. Men alligevel savner det ærede medlem retten, forekommer det mig, til i disse dages debat at dadle de nuværende regeringspartier for deres forhold til prispolitikken. Det ærede medlems tale forleden må i alt fald på dette punkt have regnet med et hukommelsestab hos det danske folk.

Nå — nu er alt dette jo uden aktualitet. Hvad det drejer sig om er fremtiden, og fortiden har i grunden kun interesse, for så vidt som den lærer os at undgå fejltagelser fremover.

Hele dette spørgsmål om de stigende priser er af meget stor og alvorlig betydning for den, som beskæftiger sig med byggeriets problemer. Den voldsomme stigning, som byggepriser og byggeomkostninger har været udsat for i det sidste 1½ års tid, har ført til en formindskelse af byggeriets omfang og til en fortsat stærk nedgang i antallet af andragender om statslån.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som talte om byggeprisernes himmelflugt, berørte herved det efter min mening vigtigste spørgsmål i den nuværende byggesituation. Nu ved jeg meget vel, at man skal være varsom med at se boligbyggeriet ud fra økonomiske synspunkter. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde nogle meget sympatiske bemærkninger netop herom, da han sagde — hvis jeg må have lov at citere —:

„Der er jo her ikke bare tale om materialer og penge og arbejdskraft, men først og fremmest om mennesker. Tusinder af unge ægtepar kan ikke få lejlighed.“

Når man som jeg har siddet i ledelsen af en stor kommunes anliggender og igennem 1 år været minister for boligbyggeriet, har man rig lejlighed til at møde det menneske-